

ronsana

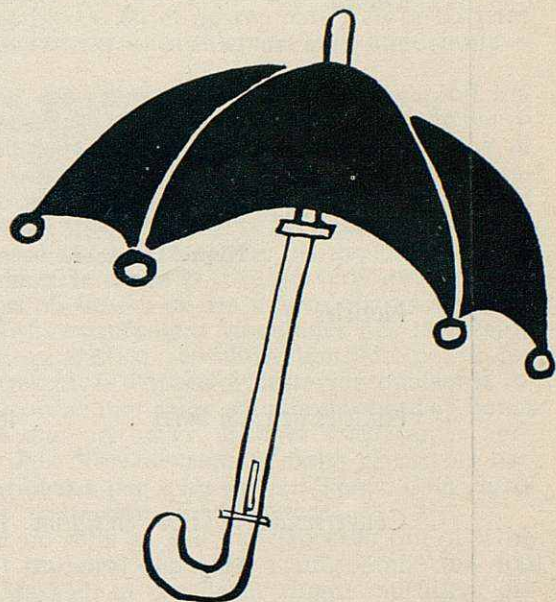
SANTA EULALIA DE RONSANA - ANY 1969

SETMANA SANTA PASQUA

Aquest any per Setmana Santa va ploure. Per Pasqua també
Els que havien fet plans per sortir van maleir el temps.

A Santa Eulàlia els actes d'aquells dies es van desenrotllar bé,
una mica diferents dels altres anys.

La pluja, malgrat els seus inconvenients, va donar a la Setmana
Santa un caire més íntim i més seriós.

« LES CARAMELLES »

No es pot negar que hi van haver ganades i valentia. Aquell grup
de gent que vàreu veure, tapats fins al cap d'amunt, era el de les
caramelles. Era un grup bastant nombrós, però l'únic que en el
dilluns de Pasqua cantava. No es va poder fer molt aquell dia:
només un tros de La Sagrera. N'hi va haver prou per a salvar
l'honor.

Demanem que ens disculpin totes les cases, que són la major
part, a les quals no vàrem poder cantar: una sola colla i, a més,
mullada no dona per més.

És bonic cantar caramelles. És una d'aquelles coses que agra-
da a la gent gran, però també als joves. És una de les, segura-
ment poques, ocasions que tenim a Santa Eulàlia de trobar-nos
tots, i sobretot, de trobar-nos en una cosa que ens diverteix.
Per això s'explica que vint persones no es resignessin a quedar-
se a casa el dilluns de Pasqua al matí. Llàstima que la pluja ens
va impedir ser molts més!

Però també hem de reconèixer que gràcies a ella les Caramel-
les d'aquest any passaran a la història dels que hi han participat,
com una aventura, una mica d'heroicitat. A tots aquests, gràcies.

